

Båltale 2018 – Christianshavn Bådudlejning

Af Thomas Gammeltoft Hansen

De fremmede kommer! Hver dag kommer hundredevis af nye mennesker hertil. Og jeg skal ærligt sige, at jeg er meget, **meget** bekymret over, hvad det betyder for vores lille ørige. Jeg siger det her, selvom det ikke politisk korrekt – for vi bliver nødt til at kunne tale åbent om tingene. Vi må se kendsgerningerne i øjnene, de fremmede har fuldstændig ændret bybilledet, og man må spørge sig selv: Er der overhovedet plads til så mange udefrakommende her hos os. Jeg taler naturligvis om turisterne her på Christianshavn! Nå ja, og så alle dagsindvandrere fra de andre bydele af København, der i stigende grad har fundet ud af, at Christianshavn er et rart sted at hænge ud, ikke mindst når solen skinner.

Før i tiden kunne man være sikker på, at det var Christiania, folk spurgte efter vej til – uanset på hvilket sprog, de henvendte sig. I dag er det først og fremmest politiet, der kører i pendulfart til Staden mens resten af Christianshavn er forvandlet til et turistmekka. Efter broerne er kommet, har vi oplevet en veritabel masseindvandring, der på udledningscykler og i goboats gør livet usikkert for alle os andre med ladcykler, stok og træjoller!

Nu kommer så de internationale selskaber, der vil lave hoteller. Og Frank Jensen og Borgerrepræsentationen, der frækt foreslår at der skal køres Formel 1 ned ad Torvegade. Lad os være ærlige det er jo nogen helt, helt andre værdier, de kommer med: Højoktanskapitalister, ejendomsspekulanter og kulturnassere. Så jeg spørger jer hver især: Hvad skal vi gøre? Hvordan bør vi reagere for at beskytte det Christianshavn, vil alle sammen holder så meget af?

Én mulighed kunne selvfølgelig være, at skele til regeringens udlændingepolitik – det er jo grundlæggende samme problemstilling, bare i lidt mindre målestok.

Og her er masser af tiltag, vi kunne lade os inspirere af:

Man kunne jo f.eks. tvinge turisterne til bo i teltlejre det er jo nærmest allerede tilfældet nede på det nye madmarked.

Eller vi kunne nægte dem familiesammenføring, så de blev nødt til at efterlade børn og ægtefæller hjemme på hotellet.

Man kunne også konfiskere deres kameraer og udlejningscykler for at hjælpe med at betale for det ekstra slid på vores brosten.

Måske ville en løsning være at forkorte deres opholdstilladelse. Jeg forestiller mig et system lidt ligesom nede i svømmehallen: Når folk kommer til Christianshavn får de udleveret et gummibånd, og så kan Niels Heide som Christianshavns ukronede bademester hver anden time annoncere over

højtalerne, at alle dem med blå bånd skal hjem nu.

Eller man kan indføre grænsekontrol – både Knippelsbro og Kyssebroen kan jo heldigvis hæves eller trækkes tilbage – så kan lokalrådet få lov at udstede særlige Christianshavnerpas, der skal fremvises både ved ind og udrejse.

Endelig er der den med asytlejre i nærområderne. Kunne man f.eks. vende alle nettobådene om og sende dem ud til et afhegnet område i Nordhavnen, hvor de vil få deres ansøgning om at besøge Christianshavn behandlet. Vi skal selvfølgelig nok sikre ordentlige forhold derude.

Men ingen af de tiltag ville jo være i Christianshavns ånd!

På det her tidspunkt, må jeg krybe til korset og indrømme, at jeg også selv er en slags indvandrer. Da jeg flyttede til Christianshavn for cirka 10 år siden, var jeg lige blevet skilt, og følte mig både rodløs og forvirret. Men jeg blev taget godt imod; af dem rundt om mig i gården, hvor jeg oplevede et lokalmiljø, som var helt anderledes åbent og vedkommende, end det jeg kom fra i forstæderne. Og af dem ovre på Eiffel Bar, hvor jeg efter et par ugers fravær på grund af en rejse blev mødt med et tørt: "Nå, der var du!" Der gik heller ikke særlig lang tid, før jeg mødte en pige – i dag min kone – der boede 50 meter oppe ad vejen, og som sødt tilbød, at hun da godt kunne vise mig rundt i min nye bydel.

Det er for mig at se, det Christianshavn kan: At sætte sit umiskendelige præg på alle os, der på et eller andet tidspunkt er kommet hertil og ret hurtigt finder ud af, at det er svært at se sig selv forlade Havnen igen. Og derfor vedbliver Christianshavn med at have en stærk identitet og fællesskab uanset, at der sker store forandringer.

Det er som bekendt i år 400 år siden Christianshavn blev grundlagt, så det er på sin plads at trække et par linjer bagud, når vi skal forsøge at forholde os til de forandringer, der sker i disse år.

Dengang, for 400 år siden, skulle der gratis grunde og skattefritagelse til for at få folk til at flytte hertil – i dag er de eneste Christianshavner der er skattefritaget dem der nåede at få Nordea til at hjælpe dem med en bankkonto i Panama.

Spoler vi frem til for 100 år siden, da Danmark solgte Jomfruøerne – så lå på det tidspunkt Christianshavns Kvindefængsel på den grund, hvor jeg bor i dag. Og derinde sad blandt andet fire vestindiske kvinder – Mary, Agnes, Mathilda og Susanna. De fire såkaldte "dronninger" havde ført an i oprøret mod det danske udbytteregime på øerne i 1878 og blev som straf fængslet her på Christianshavn. I dag fejrer vi gudskelov de "seje kvinder på Christianshavn" hvert år d. 8. marts, og en af dronningerne, Mary, kan man nu se en statue foran Vestindisk Pakhus i Toldbodgade.

Går man endelig ned til Vagthuset på Torvegade og ser på de gamle billeder i lokalarkivet, bliver man mindet om, at det der i dag er nogen af Danmarks allerdyreste adresser, for blot et par generationer siden var nogen af de fattigste gader i København.

Det er heldigvis ikke forbudt at lære af historien. Og historien viser os, at øen midt i København vedbliver at være sin helt egen, også selvom der sker store forandringer.

Det hænger efter min mening sammen med det stærke lokalfællesskab. Selvom

vi lever i en global verden, bliver det lokale vigtigere og vigtigere. Det er lokalt, at vi kan skabe forandringer i den rigtige retning, uanset om det handler om økologi, bæredygtig levevis eller at byde nye velkomne. Det er lokalt, at vi kan etablere låneordninger, købe fisk på kajen (også selvom man egentlig ikke må), og at de handlende passer på de udsatte og Hus Forbi sælgerne, som er på fornavn med de fleste.

Selvom det i dag er nogen andre socialklasser, der flytter ind i de forskellige nye bygninger, håber og tror jeg, at de ligesom jeg selv er tiltrukket af Christianshavn på grund af alle disse ting. Derfor er det også ærgerligt, hvis nye eller gamle vælger at etablere "gated communities" eller sætte skilte op, om at andre ikke er velkomne. Også selvom det er uretfærdigt, når kommunen forsøger at tørre oprydningsarbejdet for deres nye satsninger af på os lokale.

Så lad os i stedet fejre Christianshavn og værne om dens skæve kvarterer og skæve karakterer: Det er som Kim Larsen synger: fisker, dranker, hippy og pusher; damer, herrer, mænd og koner; havørn, provo, piger og måger; sutter og bumser; finner og unger...

Gør vi det, så skal Christianshavn nok blive ved med at være noget helt særligt de næste 400 år med.

God Sankt Hans